

Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

24 päivänä maaliskuuta 2011 *

Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuoden 2009 ylennyskierron — Päätös ylentämättä jättämisestä — Ansioiden vertailu — Ilmeinen arviointivirhe — Kumoamiskanne — Vahingonkorvauskanne

Asiassa F-104/09,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan, jota sovelletaan Euratomin perustamissopimukseen sen 106 a artiklan nojalla, perustuvasta kanteesta,

Diego Canga Fano, Euroopan unionin neuvoston virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinaan M. Bauer ja K. Zieleskiewicz,

vastaajana,

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit H. Kreppel ja M. I. Rofes i Pujol (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies R. Schiano,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.9.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Diego Canga Fano on nostanut virkamiestuomioistuimen kirjaamoon faksilla 21.12.2009 saapuneella kannekirjelmällä (jonka alkuperäiskappale toimitettiin 23.12.2009) nyt käsiteltävän kanteen, jossa vaaditaan, että virkamiestuomioistuimen on kumottava päätös, jolla hänet jätettiin ylentämättä palkkaluokkaan AD 13 vuoden 2009 ylennyskierroksella, ja määrättävä Euroopan unionin neuvosto maksamaan hänelle 200 000 euroa korvausta henkisestä kärsimyksestä ja ammatillisesta vahingosta, joita hän väittää itselleen aiheutuneen.

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 45 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ylennyksestä päättää nimittävä viranomainen [henkilöstösääntöjen] 6 artiklan 2 kohdan huomioon ottaen. Virkamies ylennetään nimityksellä lähinnä ylempään palkkaluokkaan siinä tehtäväryhmässä, johon hän kuuluu. Ylennettävät on valittava vähintään kaksi vuotta palkkaluokassaan palvelleiden virkamiesten joukosta, ja ylennyksen on perustuttava ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailuun. Ansioita verratessaan nimittävä viranomainen ottaa erityisesti huomioon virkamiehistä tehdyt arvioinnit, virkamiesten tehtäviensä hoitamisessa käyttämät muut kielet kuin ne, joiden perusteellinen taito on osoitettu [henkilöstösääntöjen] 28 artiklan f alakohdan mukaisesti, sekä soveltuvin osin virkamiesten hoitamien vastuullisten tehtävien tason.”

Tosiseikat

- 3 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että kantaja otettiin neuvoston pääsihteeristön (jäljempänä pääsihteeristö) palvelukseen palkkaluokan A7 virkamieheksi 1.9.1991. Hänet on viimeksi ylennetty palkkaluokkaan A4 (josta on tullut palkkaluokka AD 12) 1.6.2001. Hänet oli 1.4.1994 lähtien määrätty neuvoston oikeudelliseen yksikköön. Ajalla 1.10.1999–30.9.2003 hänet oli kuitenkin yksikön edun mukaisesti siirretty tilapäisesti Euroopan komission jäsenen de Palacion kabinettiin. Tilapäisen siirron päättyessä kantaja palasi oikeudelliseen yksikköön ulkosuhteet-ryhmään ja siirtyi 1.10.2007 lukien Coreper I -ryhmään 1B. Hänet on yksikön edun mukaisesti siirretty 1.6.2008 lukien tilapäisesti komission jäsenen Tajanin kabinettiin, jossa hän toimii apulaiskabinettipäällikkönä.
- 4 Pääsihteeristö ilmoitti 5.3.2009 päivätyllä henkilöstötiedotteella nro 50/09 virkamiehille neuvoa-antavien ylennyskomiteoiden käyttöön ylennyskierroksella 2009 annetuista tiedoista sekä henkilöstösääntöjen 45 artiklan säännösten täytäntöön panemiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Kyseisen tiedotteen liitteessä 2 täsmennettiin kunkin palkkaluokan osalta mahdollisten ylennysten lukumäärä vuonna 2009, ja liitteessä 3 oli ylennyskelpoisten virkamiesten luettelo. Liitteen 2 mukaan yleisissä hallintotehtävissä toimiville virkamiehille oli avoinna 19 palkkaluokan AD 13 virkaa, kun taas liitteen 3 luettelossa oli 91 yleisissä hallintotehtävissä toimivaa palkkaluokan AD 12 virkamiestä, joista kantaja oli virkaiältään sijalla 20 tässä palkkaluokassa.
- 5 Henkilöstötiedotteen nro 50/09 mukaan neuvoa-antavilla ylennyskomiteoilla oli käytettävissään erityisesti arviointikertomukset, joita jokaisesta ylennyskelpoisesta virkamiehestä oli laadittu siitä lähtien, kun hänet oli nimitetty palkkaluokkaan AD 12, viimeiseen käytettävissä olevaan kertomukseen saakka eli arviointikierrokselta 1.7.2006–31.12.2007 laadittuun kertomukseen saakka (jäljempänä kauden 2006–2007 arviointikertomus).
- 6 Pääsihteeristö liitti 10.3.2009 päivätyyn henkilöstötiedotteeseen nro 54/09 tilastotietoja arviointikierroksesta 2006–2007, erityisesti taulukon 2.1, joka sisältää palkkaluokittain laadittuja tilastotietoja (jäljempänä taulukko 2.1), ja taulukon 3.1, jossa on tilastotiedot pääosastojen, linjojen ja suurten yksiköiden osalta (jäljempänä taulukko 3.1). Henkilöstötiedotteesta nro 54/09 ilmenee, että tilastotiedot oli annettu tiedoksi myös neuvoa-antaville ylennyskomiteoille.
- 7 Tehtäväryhmän AD (hallintotehtävissä toimivat virkamiehet) neuvoa-antava ylennyskomitea esitti työnsä loppuksi nimittävälle viranomaiselle yleisissä hallintotehtävissä toimivia virkamiehiä koskevan luettelon, jossa nimettiin 19 virkamiestä, joita ehdotettiin ylennettäväksi palkkaluokkaan AD 13 (jäljempänä palkkaluokkaan AD 13 ylennettyjen virkamiesten luettelo) ja joista kymmenen virkaikä palkkaluokassa oli lyhyempi kuin kantajan. Kantajaa ei mainittu tässä luettelossa.

- 8 Nimittävä viranomainen ilmoitti 27.4.2009 päivätyssä henkilöstötiedotteesta nro 94/09 virkamiehille, että se oli päättänyt noudattaa neuvoa-antavan ylennyskomitean lausuntoa ja ylentää ehdotetut 19 virkamiestä palkkaluokkaan AD 13.
- 9 Kantaja riitautti 27.5.2009 päivätyssä kirjeessään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohtaan viitaten henkilöstötiedotteesta nro 94/90 ilmenevän päätöksen jättää hänet ylentämättä.
- 10 Nimittävä viranomainen katsoi 24.9.2009 tekemässään ja kantajalle seuraavana päivänä tiedoksi antamassaan päätöksessä, että 27.5.2009 päivätty kirje on henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus, ja hylkäsi tämän.

Asianosaisten vaatimukset

- 11 Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuin
- tutkii kanteen
 - kumoo nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kantajaa ei otettu palkkaluokkaan AD 13 ylennettyjen virkamiesten luetteloon, sellaisena kuin päätös ilmenee henkilöstötiedotteesta nro 94/09
 - tarvittaessa kumoo nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hänen valituksensa hylättiin
 - velvoittaa neuvoston maksamaan kantajalle
 - kohtuuden mukaan (ex aequo et bono) määritellyn 150 000 euron summan korvaukseksi henkisestä kärsimyksestä laillisine viivästyskorkeineen siitä päivästä lukien, jolloin se tulee maksettavaksi
 - kohtuuden mukaan (ex aequo et bono) määritellyn 50 000 euron summan korvaukseksi ammatillisesta vahingosta laillisine viivästyskorkeineen siitä päivästä lukien, jolloin se tulee maksettavaksi
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 Neuvosto vaatii, että virkamiestuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa kantajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudenkäyntimenettely

- 13 Kantaja pyysi, että virkamiestuomioistuin kehottaisi virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 55 ja 56 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimenpiteenä neuvostoa esittämään palkkaluokkaan AD 13 ylennettyjen 19 virkamiiehen arviointikertomukset. Virkamiestuomioistuin päätti hyväksyä pyynnön osittain.

- 14 Virkamiestuomioistuimen kirjaamon 15.6.2010 päivätyllä kirjeellä neuvostoa kehoitettiin aluksi vastaamaan kirjallisiin kysymyksiin ja esittämään ilman tunnistetietoja niiden kymmenen virkamiehen arviointikertomukset, joiden virkaikä palkkaluokassa on lyhyempi kuin kantajan ja jotka mainitaan palkkaluokkaan AD 13 ylennettyjen virkamiesten luettelossa (jäljempänä kyseiset kymmenen virkamiestä).
- 15 Neuvosto vastasi kysymyksiin virkamiestuomioistuimen kirjaamoon faksilla 6.7.2010 saapuneella kirjeellä (jonka alkuperäiskappale toimitettiin 12.7.2010) ja esitti ilman tunnistetietoja kyseisten kymmenen virkamiehen arviointikertomukset palkkaluokkaan AD 12 nimittämisestä lähtien arviointikierrokselta 1.7.2006–31.12.2007 tehtyyn arviointiin saakka. Neuvosto toimitti virkamiestuomioistuimelle myös yhteenvetotaulukon, joka sisältää kantajan ja kyseisten kymmenen virkamiehen, jotka yksilöitiin kirjaimilla A–J, kahdesta viimeisestä arviointikertomuksesta ilmenevät tiedot. Taulukossa on kunkin arviointikertomuksen osalta kuvaus tehtävistä ja/tai vastuullisten tehtävien tasosta, ote yleisluonteisista arvioinneista ja analyttisten arviointien keskiarvo. Siinä mainitaan myös tehtävien hoitamisessa käytetyt kielet (jäljempänä yhteenvetotaulukko).
- 16 Suullista käsittelyä varten laaditussa valmisteleavassa kertomuksessa, joka lähetettiin asianosaisille virkamiestuomioistuimen kirjaamon 23.7.2010 päivätyssä kirjeessä, asianosaisia kehoitettiin seuraavaksi toimittamaan ennen istuntoa virkamiestuomioistuimelle kantaansa tukevat huomautuksensa siten, että niissä otetaan huomioon asiakirjat, jotka neuvosto oli esittänyt vastauksena prosessinjohtotoimenpiteisiin. Kantaja noudatti tätä pyyntöä virkamiestuomioistuimen kirjaamoon faksilla 31.8.2010 saapuneella kirjeellä (jonka alkuperäiskappale toimitettiin 2.9.2010), ja neuvoston huomautukset saapuivat virkamiestuomioistuimen kirjaamoon faksilla 1.9.2010 (jonka alkuperäiskappale toimitettiin 6.9.2010).
- 17 Kantaja arvosteli vastauksessaan sitä, että eri arviointikertomuksista esitettyjen toisintojen perusteella ei ollut kaikissa tapauksissa mahdollista erottaa selvästi arviointiperusteille ”Tehokkuus” ja ”Tehtävien suoritusnopeus” annettua arvosanaa.
- 18 Ensimmäisen jaoston puheenjohtaja kysyi ennen istuntoa kantajan edustajalta, hyväksyikö hän yhteenvetotaulukossa olevien analyttisten arviointien keskiarvot, jotka sisälsivät kahta edellisessä kohdassa mainittua arviointiperustetta koskevat arvosanat, jotka oli annettu kullekin kyseisistä kymmenestä virkamiehestä, vai vaatikko hän päinvastoin, että kyseiset toisinnot on esitettävä helppolukuisemmassa muodossa.
- 19 Kantajan edustaja ilmoitti katsovansa, että kyseiset keskiarvot pitivät paikkansa ja ettei vaikealukuisia tietoja sisältäviä arviointikertomusten sivuja tarvitse esittää uudelleen.

Kanteen kohde

- 20 Sen lisäksi, että kantaja vaatii virkamiestuomioistuinta kumoamaan nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla häntä ei otettu palkkaluokkaan AD 13 ylennettyjen virkamiesten luetteloon, hän vaatii kumoamaan nimittävän viranomaisen 24.9.2009 tekemän päätöksen, jolla hylättiin vaatimukset, jotka hän oli esittänyt 27.5.2009 päivätyssä kirjeessään, jota nimittävä viranomainen oli pitänyt henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna valituksena (jäljempänä 24.9.2009 tehty päätös).
- 21 Tässä yhteydessä on muistutettava että kumoamisvaatimuksista, jotka kohdistuvat muodollisesti valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen, seuraa, että valituksen kohteena ollut toimi saatetaan virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi, kun vaatimuksilla ei sellaisinaan ole itsenäistä sisältöä (asia F-102/07, Kerstens v. komissio, tuomio 29.9.2009, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 22 Koska tässä asiassa vaatimuksilla, jotka kohdistuvat 24.9.2009 tehtyyn päätökseen, ei sellaisinaan ole itsenäistä sisältöä, kanteen on katsottava kohdistuvan nimittävän viranomaisen päätökseen, jolla kantajaa ei otettu palkkaluokkaan AD 13 ylennettyjen virkamiesten luetteloon, sellaisena kuin päätös ilmenee henkilöstötiedotteesta nro 94/09 (jäljempänä riidanalainen päätös).

Päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset

- 23 Kantaja vetoaa kumoamisvaatimustensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäisen mukaan henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohtaa on rikottu siten, että nimittävä viranomainen on tehnyt useita ilmeisiä arviointivirheitä. Toinen kanneperuste koskee harkintavallan ja menettelyn väärinkäyttöä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

- 24 Kantaja väittää, että nimittävä viranomainen on tehnyt ilmeisen arviointivirheen vertaillaan arviointikertomuksia. Koska 19 ylennetyistä virkamiehestä kymmenen virkaikä palkkaluokassa oli lyhyempi kuin kantajan ja koska nimittävä viranomainen voi ottaa ehdokkaiden iän ja virkaiän palkkaluokassa tai yksikössä huomioon vain toissijaisesti, näiden kymmenen virkamiehen oli ehdottomasti oltava kantajaa ansioituneempia, jotta heidät voitiin ylentää. Kantajan mukaan on kuitenkin olemassa huomattava määrä seikkoja, joiden perusteella on epätodennäköistä, että kymmenen henkilön, joiden virkaikä palkkaluokassa on lyhyempi kuin hänen, ansiot olisivat suuremmat.
- 25 Kantajan mukaan arviointikertomukset, joita hänestä on tehty palkkaluokkaan AD 12 nimittämisestä lähtien arviointikierrokselta 1.7.2006–31.12.2007 tehtyyn arviointiin saakka, ovat erityisen ylistäviä, ja viimeisessä arviointikertomuksessa todetaan nimenomaisesti, että ”hän ansaitsee ylennyksen seuraavaan palkkaluokkaan”. Näin ollen on ”ilmeisen epätavanomaista”, ettei häntä ole ylennetty vuoden 2001 jälkeen. Kauden 2006–2007 arviointikertomuksessa häntä koskevien analyttisten arviointien keskiarvo oli 2 eli selvästi korkeampi kuin pääsihteeristön AD 12 palkkaluokan virkamiesten ja oikeudellisen yksikön virkamiesten arvosanojen keskiarvo. Sen, että hän hoiti palkkaluokan AD 5 romanian- ja bulgariankielisten juristien palvelukseen ottamiseksi järjestettyjen kilpailujen EPSO/AD/46/06 ja EPSO/AD/47/06 valintalautakunnan puheenjohtajan tehtävät täysin onnistuneesti sekä puhuu viittä kieltä, pitäisi lisäksi osoittaa hänen ansioidensa laajuus.
- 26 Kantaja arvostelee nimittävää viranomaista myös siitä, että tämä on tehnyt ilmeisen arviointivirheen jättäessään huomiotta kantajan kielitaidon. Kantaja väittää nimittäin, että vähimmäisvaatimuksen eli englannin ja ranskan lisäksi hän puhuu kolmea muuta kieltä. Tämä lisäpätevyys olisi pitänyt ottaa huomioon hänen ansioitaan tarkasteltaessa.
- 27 Lopuksi kantaja väittää nimittävän viranomaisen tehneen ilmeisen arviointivirheen, koska se ei ottanut vastuullisina tehtävinä huomioon sitä, että hän oli toiminut valintalautakunnan puheenjohtajana edellä mainituissa kilpailuissa EPSO/AD/46/06 ja EPSO/AD/47/06, joita koskeva ilmoitus julkaistiin kesäkuussa 2006 ja kilpailussa menestyneiden hakijoiden luettelo joulukuussa 2007. Kantaja toteaa, että näiden paljon osallistujia keränneiden kilpailujen puheenjohtajuus, joka oli merkinnyt lisätyötä hänen oikeudellisessa yksikössä hoitamiensa tehtävien lisäksi, oli ollut tärkeä, vaativa ja vaikea tehtävä, jonka hän oli osannut hoitaa hyvin. Sillä ei ollut mitään kielteistä vaikutusta hänen oikeudellisessa yksikössä hoitamansa työn laatuun. Se, että hän hoiti tämän tehtävän, joka ei ole vähäpätöinen, on merkittävä saavutus, jolla olisi pitänyt olla huomattava vaikutus hänen ansioitaan arvioitaessa.
- 28 Neuvosto katsoo, että kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 29 Aluksi on muistutettava, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan mukaan nimittävä viranomainen ottaa ansioita verratessaan huomioon erityisesti virkamiehistä tehdyt arvioinnit, virkamiesten tehtäviensä hoitamisessa käyttämät muut kielet kuin ne, joiden perusteellinen taito on osoitettu, sekä soveltuvin osin ylennyskelpoisten virkamiesten hoitamien vastuullisten tehtävien tason.
- 30 Virkamiestuomioistuin on katsonut, että alalla, jolla hallintoviranomaisen harkintavalta on laaja, kyseisten perusteiden nimenomainen mainitseminen henkilöstösääntöjen 45 artiklassa osoittaa, että lainsäätäjä on pitänyt niiden huomioon ottamista erityisen tärkeänä (asia F-97/05, Buendía Sierra v. komissio, tuomio 31.1.2008, 62 kohta). Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohtaan sisältyvä erityinen maininta virkamiehen hoitamien vastuullisten tehtävien tasosta vaikuttaa sitäkin merkityksellisemmältä, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut asiassa T-131/00, Schochaert vastaan neuvosto, 12.7.2001 antamassaan tuomiossa (43 kohta), että ylennyskelpoisten virkamiesten hoitamien vastuullisten tehtävien tason ottaminen huomioon ratkaisevana perusteena oli 45 artiklan 1 kohdan säännösten vastaista, sellaisina kuin ne olivat voimassa ennen 1.5.2004 (asia F-53/08, Bouillez ym. v. neuvosto, tuomio 5.5.2010, 49 kohta).
- 31 Virkamiestuomioistuin on lisäksi todennut yhtäältä, että 1.5.2004 alkaen sovellettavat henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan säännökset ovat selvemmät ylennystä varten huomioon otettavien seikkojen osalta kuin tämän artiklan säännökset, sellaisina kuin ne olivat voimassa ennen kyseistä ajankohtaa, sillä niissä viitataan arviointikertomusten lisäksi virkamiesten käyttämiin muihin kieliin kuin niihin, joiden perusteellisen taidon asianomaiset virkamiehet ovat osoittaneet, sekä soveltuvin osin hoidettujen vastuullisten tehtävien tasoon. Virkamiestuomioistuin on todennut toisaalta, että nimittävä viranomainen suorittaa vastedes ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailun lähtökohtaisesti näiden kolmen osatekijän perusteella, ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa käytetyllä ilmaisulla ”ansiot” on siten erilainen ja pääosin laajempi sisältö kuin identtisellä ilmaisulla, jota käytettiin kyseisessä artiklassa, sellaisena kuin tätä sovellettiin ennen 1.5.2004 (asia F-57/06, Hinderyckx v. neuvosto, tuomio 7.11.2007, 45 kohta). Virkamiestuomioistuin on katsonut myös, että ilmaisu ”soveltuvin osin” tarkoittaa ainoastaan sitä, että vaikka samaan palkkaluokkaan kuuluvien virkamiesten katsotaan lähtökohtaisesti hoitavan tehtäviä, joihin liittyy samanlainen vastuu, tämä asianlaita on otettava huomioon ylennysmenettelyssä, mikäli näin ei konkreettisesti ole (ks. vastaavasti em. asia Bouillez ym. v. neuvosto, tuomion 56 kohta).
- 32 Nimittävä viranomainen voi siinä tapauksessa, että ylennyskelpoisten virkamiesten ansiot ovat yhtä suuret henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa nimenomaisesti tarkoitettujen kolmen osatekijän perusteella, ottaa toissijaisesti huomioon muita seikkoja, kuten ehdokkaiden iän ja heidän virkaikänsä palkkaluokassa tai yksikössä (em. asia Bouillez ym. v. neuvosto, tuomion 50 kohta).
- 33 On vielä muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittävällä viranomaisella on ylennettäväksi ehdolla olevien virkamiesten ansioita verratessaan laaja harkintavalta ja että unionin tuomioistuinten harjoittaman valvonnan on koskettava vain sitä, että nimittävä viranomainen on pysynyt hyväksyttävissä rajoissa ja ettei se ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen virheellisesti, kun huomioon otetaan menetelmät ja keinot, joiden perusteella hallinto on saattanut tehdä arviointinsa. Tuomioistuin ei näin ollen saa korvata nimittävän viranomaisen arviointia ehdokkaiden pätevyydestä ja ansioista omalla arviointillaan (asia T-132/03, Casini v. komissio, tuomio 15.9.2005, 52 kohta).
- 34 Hallintoviranomaiselle näin tunnustettua harkintavaltaa rajoittaa kuitenkin se, että hakemuksia on verrattava huolellisesti ja puolueettomasti yksikön edun ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti. Käytännössä vertailu on tehtävä yhdenvertaisten arviointiperusteiden ja vertailukelpoisten tietolähteiden ja tietojen pohjalta (em. asia Casini v. komissio, tuomion 53 kohta).

- 35 Arvioitaessa, onko riidanalaisessa päätöksessä ilmeinen arviointivirhe, on siis otettava huomioon nämä periaatteet. Virkamiestuomioistuin täsmentää tästä, että – samalla kun säilytetään tehokas vaikutus, joka on tunnustettava nimittävän viranomaisen harkintavallalle – virhe on ilmeinen, kun se on helposti havaittavissa ja voidaan todeta selvästi niiden arviointiperusteiden valossa, joita lainsäätäjä on tarkoittanut käytettäväksi ylennyspäätöksiä tehtäessä.
- 36 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että neuvostossa noudatetussa ylennysjärjestelmässä nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta sen vertaillessa ylennettäväksi ehdolla olevien virkamiesten ansioita.
- 37 Nyt käsiteltävässä asiassa tehtäväryhmän AD neuvoa-antavalla ylennyskomitealla oli laatiessaan lausuntoaan, johon nimittävä viranomainen perusti ratkaisunsa, käytettävissään erityisesti arviointikertomukset, joita kustakin ylennyskelpoisesta virkamiehestä oli laadittu palkkaluokkaan AD 12 nimittämistä lähtien arviointikierrokselta 1.7.2006–31.12.2007 tehtyyn arviointiin saakka, urahistoriat, yhteenvedot sairauden tai tapaturman vuoksi myönnettyistä lomista viimeisten kolmen vuoden ajalta sekä taulukot 2.1 ja 3.1.
- 38 On lisäksi todettava, että vaikka kantaja on ensimmäisen kanneperusteen tueksi esittämissään toteamuksissa viitannut palkkaluokkaan AD 13 ylennettyihin 19 virkamieheen ja vaatinut virkamiestuomioistuinta pyytämään näiden 19 virkamiehen arviointikertomusten esittämistä, asiakirja-aineistosta ilmenee, että hän tosiasiallisesti riitauttaa sen, miten nimittävä viranomainen on vertaillut hänen ja kyseisten 19 virkamiehen ansioita.
- 39 Kantaja nimittäin painottaa kanteensa 25, 32 ja 33 kohdassa, että ansioiden vertailu on ratkaiseva arviointiperuste kaikissa ylennyksissä ja että nimittävä viranomainen voi vain toissijaisesti siinä tapauksessa, että ansiot ovat yhtä suuret, ottaa huomioon ehdokkaiden iän ja heidän virkaikänsä palkkaluokassa tai yksikössä. Koska ylennetyistä 19 virkamiehestä kymmenen virkaikä palkkaluokassa AD 12 oli lyhyempi kuin kantajan, todennäköisyys, että heidän ansionsa ovat suuremmat kuin hänen, on hänen käsityksensä mukaan hyvin pieni.
- 40 On samaten todettava, ettei kantaja ole oikeudenkäyntimenettelyn missään vaiheessa – sen enempää kirjallisissa huomautuksissa, jotka hän esitti ennen istuntoa neuvoston prosessinjohtotoimenpiteisiin antaman vastauksen johdosta, kuin istunnossa – arvostellut sitä, että virkamiestuomioistuin kohdisti nämä toimenpiteet vain kyseisten kymmenen virkamiehen arviointikertomuksiin, eikä hän ole myöskään viitannut niihin yhdeksään virkamieheen, joiden virkaikä palkkaluokassa AD 12 oli pidempi kuin hänen ja joita koskevia arviointikertomuksia virkamiestuomioistuin ei ollut pyytänyt.
- 41 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan rikkomista koskeva ensimmäinen kanneperuste on siten ymmärrettävä niin, että sen mukaan nimittävä viranomainen on tehnyt arviointivirheitä vertailllessaan kantajan ja kyseisten kymmenen virkamiehen ansioita.
- 42 Jotta tämän kanneperusteen aiheellisuus tutkittaisiin kokonaisvaltaisesti, on arviointikertomusten lisäksi tarkasteltava myös muita asiakirja-aineistosta ilmeneviä seikkoja, jotka koskevat kielten käyttöä ja vastuullisten tehtävien tasoa.

– Arviointikertomukset

- 43 Kantaja on esittänyt virkamiestuomioistuimelle erityisesti arviointikertomukset, jotka hänestä on laadittu palkkaluokkaan AD 12 nimittämistä lähtien kauden 2006–2007 arviointikertomukseen saakka lukuun ottamatta ajalta 1.10.2003–31.12.2004 laadittua kertomusta. Kun kantajalta istunnossa kysyttiin viimeksi mainitusta kertomuksesta, hän ilmoitti epäilevänsä, onko tältä ajalta laadittu lainkaan

arviointikertomusta, ja totesi, että tämä saattaisi selittyä sillä, että neuvoston arviointikierros oli jo käynnissä, kun hän palasi oikeudelliseen yksikköön 1.10.2003 oltuaan tilapäisesti siirrettyä komissioon.

- 44 Analyttisistä arvioinneista on todettava ensinnäkin, että neuvoston 1.9.2010 esittämistä huomautuksista ilmenee, että neuvoo-antava ylennyskomitea otti huomioon pääasiallisesti analyttiset arvioinnit, jotka vastaavat kantajan ja kyseisten kymmenen virkamiehen arviointikertomuksia kaudelta 2006–2007. Näissä analyttisissä arvioinneissa on 13 kohtaa, jotka arvioidaan arvosanoilla ”erinomainen”, ”erittäin hyvä”, ”hyvä”, ”välttävä” ja ”epätydyttävä”.
- 45 Henkilöstötiedotteessa nro 54/09 täsmennettiin, että arvosanat ”erinomainen”, ”erittäin hyvä”, ”hyvä”, ”välttävä” ja ”epätydyttävä” vastasivat numeroita ”1”, ”2”, ”3”, ”4” ja ”5”. Numeroarvosanoja käytettiin laadittaessa tilastoja, erityisesti taulukoita 2.1 ja 3.1, joissa esitetään palkkaluokittain ja pääosastoittain vahvistetut arvosanojen keskiarvot. Taulukosta 2.1 ilmenee, että palkkaluokan AD 12 virkamiesten arvosanojen keskiarvo oli 2,28.
- 46 Kantajaa koskevien analyttisten arviointien keskiarvo ajalta 1.7.2006–31.12.2007 oli kuitenkin 2 eli selvästi parempi kuin edellisessä kohdassa mainittu arvosanojen keskiarvo. Tämä seikka on osoitus kantajan ansioiden laadusta viimeisellä arviointikaudella, joka otettiin huomioon vuoden 2009 ylennyskierroksella.
- 47 Asiakirja-aineistoon sisältyvistä asiakirjoista ilmenee, että kyseisistä kymmenestä virkamiehestä neljän eli A:n, E:n, I:n ja J:n analyttisten arviointien keskiarvo heistä kaudelta 2006–2007 laaditussa arviointikertomuksessa oli alempi ja siten parempi kuin kantajan keskiarvo (1,77 ensimmäisen osalta ja 1,92 kolmen muun osalta). Kyseisistä kymmenestä virkamiehestä kolmen eli B:n, C:n ja H:n keskiarvo oli sama kuin kantajan eli 2, kun taas virkamiesten D, F ja G keskiarvo oli korkeampi ja siten huonompi kuin kantajan (2,15 ensimmäisen osalta ja 2,08 kahden muun osalta).
- 48 On kuitenkin huomautettava, että kantajaa koskevien analyttisten arviointien keskiarvon ja kolmen viimeksi mainitun virkamiehen analyttisten arviointien – huonomman – keskiarvon välinen ero on hyvin pieni, joten sitä voidaan tässä tapauksessa pitää merkityksettömänä.
- 49 Kantajan mukaan se, että kyseisistä kymmenestä virkamiehestä neljällä on alempi analyttisten arviointien keskiarvo kuin hänellä, on asetettava oikeaan suhteeseen, koska he työskentelevät pääosastoissa, joissa annetut arvosanat olivat taulukon 3.1 mukaan alempia kuin pääsihteeristön arvosanojen keskiarvo.
- 50 Tästä on todettava, että – kuten mainitusta taulukosta ilmenee – oikeudellisen yksikön virkamiesten arvosanojen keskiarvo 2,35 on hyvin lähellä pääsihteeristön yleistä arvosanojen keskiarvoa, joka on 2,36. Asiakirja-aineistosta ilmenee myös, että ne neljä ylennettyä virkamiestä, joita koskevien analyttisten arviointien keskiarvo on alempi kuin kantajan, työskentelevät pääosastoissa, joissa arvosanojen keskiarvo on 2,21–2,30 eli alempi kuin oikeudellisessa yksikössä. Tämän taulukon mukaan eri pääosastojen arvosanojen keskiarvot vaihtelevat 2,05:stä (paras) 2,63:een (huonoin).
- 51 Pitää siis paikkansa, että edellä mainitut neljä virkamiestä työskentelevät pääosastoissa, joissa arvioijat ovat olleet koko henkilökuntaa kohtaan ”suopeampia” kuin oikeudellisen yksikön arvioijat. Tästä huolimatta näiden pääosastojen alin arvosanojen keskiarvo on 2,21 eli 0,15 alempi kuin pääsihteeristön arvosanojen yleiskeskiarvo ja 0,14 alempi kuin oikeudellisen yksikön arvosanojen keskiarvo, kun taas eri pääosastojen arvosanojen keskiarvojen ero on 0,58.
- 52 Tällaisessa asiayhteydessä on todettava, että edellisessä kohdassa esiin tuotu ero oikeudellisen yksikön arvosanojen keskiarvon ja niiden pääosastojen arvosanojen keskiarvon välillä, joissa työskentelevät ne neljä ylennettyä virkamiestä, joita koskevien analyttisten arviointien keskiarvot ovat parempia kuin kantajan, ei voi vaikuttaa ratkaisevasti virkamiehen ylentämiseen.

- 53 On nimittäin todettava yhtäältä, että pääosastojen antamien arvosanojen keskiarvot on laskettu kunkin pääosaston virkamiesten lukumäärän suhteessa erottelematta virkamiehiä heidän palkkaluokkansa tai tehtäväryhmänsä perusteella tai sen perusteella, ovatko he ylennyskelpoisia kyseisellä ylennyskierroksella. Toisaalta analyttisten arviointien keskiarvo on vain osa siitä tietoineistosta, jonka neuvoo-antava ylennyskomitea ottaa huomioon ansioiden vertailussa.
- 54 Kantaja väittää lisäksi, että hänen ansioitaan arvioitaessa ei ole otettu huomioon hänen toimintaansa kilpailujen EPSO/AD/46/06 ja EPSO/AD/47/06 valintalautakunnan puheenjohtajana. Kantaja on istunnossa tähdentänyt, että tämä tehtävä lisäsi huomattavasti hänen työmääräänsä, josta hän selviytyi ilman, että siitä olisi aiheutunut haittaa hänen tavanomaiselle työlleen neuvoston oikeudellisessa yksikössä.
- 55 Tästä on todettava yhtäältä, että kautta 2006–2007 koskevassa kantajan arviointikertomuksessa mainitaan asianomaisen suorittamien tehtävien kuvauksessa nimenomaisesti, että ”[kantaja] on toiminut suuren osan kyseisestä ajanjaksosta kilpailujen [EPSO/AD/46/06 ja EPSO/AD/47/06] (juristit) valintalautakunnan puheenjohtajana”. Toisaalta samaan arviointikertomukseen sisältyvässä analyttisessä arvioinnissa kantaja on saanut työn laadusta arvosanan ”erinomainen”, vaikka hänen arviointikertomuksessaan ajalta 1.1.2005–30.6.2006 hänelle oli annettu arvosanaksi vain ”erittäin hyvä”.
- 56 Tästä seuraa, että sekä kaksi ensimmäistä arvioijaa, jotka toimivat ”ensimmäisenä arvioijana” ja laativat kantajan arviointikertomuksen, että toinen arvioija tiesivät kantajan viiteajanjaksona suorittamasta ylimääräisestä työpanoksesta. Se, että kantaja edellä mainituin tavoin sai työn laatua koskevassa analyttisessä arvioinnissa paremman arvosanan, näyttää lisäksi osoittavan, että edellä mainittujen kilpailujen valintalautakunnan puheenjohtajuus on todella otettu huomioon kauden 2006–2007 arviointikertomuksessa.
- 57 Toiseksi on todettava yleisistä arvioinneista, että pitää paikkansa, että kantajasta palkkaluokkaan AD 12 nimittämisen jälkeen laadituissa arviointikertomuksissa esitetyt yleiset arvioinnit ovat erityisen kiittäviä. Ensimmäinen arvioija, joka arvioi kantajaa ajalta 1.7.2006–30.9.2007, täsmentää kauden 2006–2007 arviointikertomuksessa siten, että kantaja on ”suurenmoinen työntoveri” ja ”erinomainen juristi”. Ensimmäinen arvioija, joka arvioi kantajaa ajalta 1.10.–31.12.2007, toteaa lisäksi, että kantajalla on ”poikkeuksellisen hyvät tiedot yhteisön oikeudesta” ja että tämä ”pystyy erityisen hyvän käsitys- ja arvostelukykynsä ansiosta esittämään erittäin korkeatasoisia oikeudellisia lausuntoja sekä suullisesti että kirjallisesti”, ja lisää, että kantaja ”ansaitsee ylennyksen seuraavaan palkkaluokkaan”.
- 58 Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että yleiset arvioinnit, joita on esitetty arviointikertomuksissa, joita kyseisistä kymmenestä virkamiehestä on laadittu palkkaluokkaan AD 12 ylentämisen jälkeen, vastaavat kantajaa koskevia arviointeja. Virkamiestuomioistuin ei ole havainnut, että olisi esitetty mitään huomautusta, joka vähentäisi heidän ansioitaan.
- 59 On samaten todettava, että senkaltaisia toteamuksia kuin ”arvioitu virkamies ansaitsee ylennyksen tai laajempaa vastuuta” on esitetty useista niistä kymmenestä virkamiehestä, joista on kyse, arviointikertomuksissa, joita heistä laadittiin ennen kauden 2006–2007 arviointikertomusta. Ensimmäisten arvioijien tällaiset arvioinnit eivät kuitenkaan voi sitoa nimittävää viranomaista sen osalta, ylennetäänkö kyseinen virkamies, minkä vahvistaa se, ettei yhtäkään näistä virkamiehistä ollut näistä arvioinneista huolimatta ylennetty ennen vuoden 2009 ylennyskierrosta.
- 60 Arviointimenettelyyn sovellettavissa säännöissä ei nimittäin määrätä, että arvioijien olisi lausuttava siitä, ansaitseeko arvioitu virkamies ylennyksen. Kun arvioijat omasta aloitteestaan suosittelevat jonkun ryhmänsä jäsenen ylentämistä, he esittävät mielipiteen, joka ei voi millään tavalla sitoa nimittävää viranomaista, koska ylentäminen voi tapahtua vasta sen jälkeen, kun toimielimen kaikkien virkamiesten, jotka voidaan ylentää samaan palkkaluokkaan, ansioita on vertailtu. Tämän vuoksi on todettava yhtäältä, ettei tällaisilla arvioinneilla voi olla samaa painoarvoa kuin arvioinneilla, jotka

ilmenevät seikoista, jotka arvioija on velvollinen arvioimaan. Nimittävällä viranomaisella on toisaalta oikeus ylentää virkamies pitäessään sitä perusteltuna, vaikka tätä koskevassa arviointikertomuksessa ei ole ylennystä puoltavia toteamuksia.

- 61 Lisähuomautuksena on todettava, että maininnan, jonka mukaan kantaja ansaitsee ylennyksen, arvo on asetettava oikeaan suhteeseen, koska sen esittänyt ensimmäinen arvioija arvioi vain kolmea niistä 18 kuukaudesta, joita arviointi koski.
- 62 Kantaja toteaa virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 31.8.2010 saapuneissa huomautuksissaan myös, että eräässä neuvoston asiakirja-aineistoon toimittamassa arviointikertomuksessa eli siinä, jonka mukaan arvioitu virkamies ansaitsee ylennyksen, toinen arvioija totesi, että hän yhtyy ensimmäisen arvioija kirjallisiin toteamuksiin mutta katsoo, että esitetyt analyttiset arvioinnit eivät olleet ohjeiden mukaisia. Koska toinen arvioija ei kuitenkaan muuttanut analyttisiä arviointeja, virkamiestuomioistuimen on katsottava, että hän on vahvistanut ne.
- 63 Edellä todetun perusteella on katsottava, että arviointikertomuksia vertailtaessa ei ole käynyt selvästi ilmi, että muut virkamiehet eivät olleet kantajaa ansioituneempia.

– Kielten käyttö

- 64 Kielten käytöstä kantaja toteaa, että hän puhuu viittä kieltä, ja arvostelee nimittävää viranomaista siitä, ettei tämä ole antanut hänen kielitaidolleen riittävää merkitystä.
- 65 Neuvosto toteaa vastineessaan kielitaidosta, että kielten käyttöä koskeva arviointiperuste ”on pikemminkin toissijainen arviointiperuste, jonka perusteella pystytään tekemään ero sellaisten ehdokkaiden välillä, joiden arviointikertomukset vastaavat toisiaan”.
- 66 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan perusteella on kuitenkin selvää, että arviointiperuste, joka koskee virkamiesten tehtäviensä hoitamisessa käyttämiä muita kieliä kuin niitä, joiden perusteellinen taito on osoitettu, ei ole toissijainen arviointiperuste siinä mielessä, että se voisi olla nimittävän viranomaisen käyttämä ratkaiseva valintaperuste vain siinä tapauksessa, että ylennyskelpoisten virkamiesten ansiot ovat yhtä suuret.
- 67 Neuvosto on prosessinjohtotoimenpiteiden johdosta 6.7.2010 antamassaan vastauksessa täsmentänyt, että ”kunkin huomioon otetun tekijän suhteellista painoarvoa ei määritetä täsmällisesti” ja että nimittävän viranomaisen valintapäätös on perustunut virkamiesten ansioiden kokonaisarviointiin, jossa suurin painoarvo on ollut arviointikertomuksilla kokonaisuutena tarkasteltuna ja vastuullisten tehtävien tasolla, kun taas kielten käyttöä koskevalla arviointiperusteella on ollut ansioiden vertailussa ”selvästi vähäisempi” painoarvo kuin edellä mainituilla kahdella tekijällä. Neuvosto on istunnossa vahvistanut, että kielten käyttö on eräs niistä tärkeimmistä arviointiperusteista, jotka on otettava huomioon ansioiden vertailussa, mutta sen painoarvo on vähäisempi kuin kahden muun arviointiperusteen. Vastaaja on samaten painottanut, ettei nimittävä viranomainen ole vertaillut kutakin arviointiperustetta erikseen vaan suorittanut kunkin ehdokkaan osalta kokonaisarviointin ja painottanut näitä arviointiperusteita.
- 68 Virkamiestuomioistuin huomauttaa tästä, että pitää paikkansa, että hallintoviranomaisella on tietty liikkumavara sen osalta, minkä merkityksen se antaa kullekin niistä kolmesta arviointiperusteesta, joista säädetään henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa, sillä näissä säännöksissä ei suljeta pois mahdollisuutta painottaa arviointiperusteita.
- 69 Tehtävien hoitamisessa käytetyistä kielistä virkamiestuomioistuin toteaa, ettei kantaja täsmennä, käyttikö hän edellä mainittuja viittä kieltä tehtäviensä hoitamisessa tarkasteltuna ajanjaksona eli 1.6.2001–31.12.2007.

- 70 Tästä on todettava, että kantajasta kaudelta 2006–2007 laaditun arviointikertomuksen ensimmäisen osan Kielet-nimisessä III jaksossa todetaan seuraavaa:
- ”[Kantaja], jonka äidinkieli on espanja, käyttää työssään säännöllisesti ranskaa ja englantia sekä suullisesti että kirjallisesti. Toisinaan hän käyttää työssään myös saksaa (suullisesti).”
- 71 Kantaja on istunnossa täsmentänyt, että vuoden 2009 ylennyskierrosta varten tarkasteltuna ajanjaksona hän käytti saksaa, italiaa ja portugalia vain suullisesti kokouksissa tai näihin liittyvissä tilanteissa.
- 72 Käytettävien kielten käsitteestä virkamiestuomioistuin toteaa, että kauden 2006–2007 arviointikertomuksen liitteenä olevassa kielitaitoa koskevassa lomakkeessa, jossa on otsikot ”ymmärtäminen”, ”suullinen [kielitaito]” ja ”kirjallinen [kielitaito]” ja jonka kantaja täytti 29.1.2007, kantaja on ilmoittanut ranskan ja englannin taitonsa erittäin hyväksi mutta saksan ymmärtämisen ja suullisen kielitaidon vain hyväksi ja kirjallisen välttäväksi sekä italian ymmärtämisen vain hyväksi ja suullisen ja kirjallisen kielitaidon välttäväksi. Tästä lomakkeesta ilmenee vielä, että kantajan portugalintaito rajoittui välttävään ymmärtämiseen.
- 73 Kantaja toteaa 27.5.2009 päivätyssä kirjeessään, että hänen italian taitonsa on nykyään hyvä, koska italia on eräs niistä työkielistä, joita hän käyttää eniten sen vuoksi, että hän on 1.6.2008 lukien toiminut komission jäsenen Tajanin apulaiskabinettipäällikkönä.
- 74 Kuten neuvosto perustellusti huomauttaa 24.9.2009 tekemässään päätöksessä, neuvoo-antava ylennyskomitea ei kuitenkaan voinut ottaa huomioon seikkoja, jotka liittyvät ylennyskelpoisista virkamiehistä laaditun viimeisen arviointikertomuksen kattaman ajan eli 1.7.2006–31.12.2007 jälkeiseen aikaan. Lisäksi ainoat kieliä koskevat seikat, jotka neuvoo-antavalla ylennyskomitealla oli käytettävissään, olivat ne arviointikertomukset, jotka oli laadittu kustakin ylennyskelpoisesta virkamiehestä palkkaluokkaan AD 12 nimittämistä lähtien kauden 2006–2007 arviointikertomukseen saakka. Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaan kyseinen komitea tai nimittävä viranomainen eivät siis voineet sallia, että ylennämättä jääneet virkamiehet vetoavat seikkoihin, joita muut, ylennetyt virkamiehet eivät olleet voineet tuoda esiin.
- 75 On siis todettava, että kantajan istunnossa esittämät toteamukset italian ja portugalintaitonsa suullisesta kielitaidostaan eivät ole yhtäpitäviä niiden kielitaitoa koskevien tietojen kanssa, jotka ilmenevät kauden 2006–2007 arviointikertomuksen liitteenä olevasta lomakkeesta. Tässä lomakkeessa kantaja nimittäin ilmoittaa italian suullisen kielitaitonsa välttäväksi, kun taas suullista portugalintaitoa koskevia ruutuja ei ole edes täytetty.
- 76 Vaikka pitää paikkansa, että lomake on täytetty 29.1.2007, eikä se siis voi osoittaa kantajan kielitaitoa 31.12.2007, virkamiestuomioistuin huomauttaa kantajan itsensä tähdentäneen, että hänen italian taitonsa on nykyään samantasoinen kuin hänen ranskan ja englannin taitonsa. Kantaja siis myöntää epäsuorasti, että hänen italian taitonsa oli 31.12.2007 huonompi kuin nyt. On joka tapauksessa todettava, ettei kantaja ole esittänyt mitään näyttöä osoittaakseen, että hänen suullinen italian ja portugalintaitonsa oli 31.12.2007 parempi kuin tammikuussa 2007. Virkamiestuomioistuin voi näin ollen aiheellisesti katsoa, että kyseisenä ajankohtana kantajan suullinen italian ja portugalintaito ei ollut niin hyvä, että se olisi pitänyt ottaa huomioon kielellisten ansioiden vertailussa.
- 77 Tämän vuoksi on katsottava, että neuvoo-antavan ylennyskomitean tarkasteleman ajanjakson päättyessä eli 31.12.2007 kantaja hallitsi äidinkieltään espanjan lisäksi ranskan ja englannin. Lisäksi hän osasi hyvin saksaa, vaikka hänen kirjallinen saksan taitonsa oli suppea, ja ymmärsi hyvin italiaa. Näiden kielten käyttämisestä on todettava, että vaikka pitää paikkansa, että kantaja puhui toisinaan saksaa, hän siitä huolimatta käytti työssään säännöllisesti vain kahta kieltä eli englantia ja ranskaa.

- 78 Asiakirja-aineistosta ilmenee tässä yhteydessä, että kyseisistä kymmenestä virkamiehestä kaikki käyttivät tehtävissään englantia ja ranskaa. Toisin kuin neuvosto väittää, kaikki nämä virkamiehet eivät kuitenkaan hallinneet näitä kahta kieltä täydellisesti, ja niistä, joiden äidinkieli oli englanti tai ranska, kaikki eivät hallinneet vähintään kolmatta kieltä. Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että kaikilla, jotka eivät hallinneet kyseisiä kieliä tai eivät hallinneet niitä täydellisesti, oli niissä vähintään hyvä taito.
- 79 Kantajan kielitaito on näin ollen olennaisilta osiltaan samantasoinen kuin kielitaito, joka kyseisillä kymmenellä virkamiehellä on tehtäviensä hoidossa.

– Vastuullisten tehtävien taso

- 80 Vastuullisten tehtävien tason osalta asiakirja-aineistosta ilmenee, että kyseisistä kymmenestä virkamiehestä kaikki paitsi virkamies B toimivat johtotehtävissä arviointikierroksella 1.7.2006–31.12.2007. Nämä yhdeksän virkamiestä toimivat yksikön päällikköinä tai tosiasiallisesti koordinoivat ryhmän työtä merkittävillä aloilla. Kantaja ja virkamies B puolestaan työskentelivät kyseisenä aikana juristeina neuvoston oikeudellisessa yksikössä.
- 81 Näin ollen on todettava, että kyseisistä kymmenestä virkamiehestä yhdeksän toimi tehtävissä, joissa vastuu johtotehtävinä oli suurempi kuin kantajan tehtävissä, kun taas kymmenennen virkamiehen eli virkamies B:n tehtävät olivat samantasoisia kuin kantajan.
- 82 Tätä taustaa vasten kantaja katsoo, että ylennyskelpoisille virkamiehille mahdollisesti annettuja lisätehtäviä on tarkasteltava sen vastuun perusteella, joita virkamiehillä on tehtäviään hoitaessaan. Kantaja painottaa siten, että kesäkuun 2006 ja joulukuun 2007 välisenä aikana eli suurimpana osana ajasta, jota tarkasteltiin kauden 2006–2007 arviointikertomuksessa, hän toimi kilpailujen EPSO/AD/46/06 ja EPSO/AD/47/06 valintalautakunnan puheenjohtajana, mikä oli merkinnyt lisätyötä hänen oikeudellisessa yksikössä hoitamiensa tehtävien lisäksi. Käytännössä yksikään kyseisistä kymmenestä virkamiehestä ei kantajan mukaan ollut hoitanut vastaavantasoisia lisätehtäviä. Kantaja väittää, että nimittävä viranomaisena on näin ollen tehnyt ilmeisen arviointivirheen, koska se ei ottanut kantajan ansioita arvioidessaan riittävässä määrin huomioon sitä, että kantaja oli tavanomaisten tehtäviensä ohella toiminut kyseisten kilpailujen valintalautakunnan puheenjohtajana.
- 83 Virkamiestuomioistuimen on näin ollen tutkittava, oliko kyseisistä kymmenestä virkamiehestä yhdeksällä – heidän hoitamiensa johtotehtävien ja heillä olleen suuren vastuun perusteella – suuremmat ansiot kuin kantajalla, kun otetaan huomioon, että kantajalla oli edellä mainittu lisätehtävä.
- 84 Tässä yhteydessä on kiistatonta, että kilpailujen EPSO/AD/46/06 ja EPSO/AD/47/06 valintalautakunnan puheenjohtajan tehtävä on todiste paitsi lisätyöstä, jonka kantaja hoiti hänellä oikeudellisessa yksikössä olevien tehtävien ohella, myös korkeasta vastuullisten tehtävien tasosta, minkä neuvostokin myöntää. Kuten neuvosto toteaa, valintalautakunnan puheenjohtajuus on kuitenkin tilapäinen tehtävä. Vaikka pitää paikkansa, että tehtävä kestää pitkään, kuten tässä tapauksessa puolitoista vuotta, on kuitenkin todettava, että asiakirja-aineiston mukaan ylennetyt yhdeksän virkamiestä toimivat johtotehtävissä pysyvästi ja pidempään. Heistä kuusi oli toiminut johtotehtävissä vähintään 1.7.2003 lukien ja kaksi vähintään 1.1.2005 lukien. Yksi näistä virkamiehistä oli siirretty tilapäisesti työskentelemään Afrikan suurten järvien alueelle nimitetyn Euroopan unionin erityisedustajan alaisuudessa 1.2.2004 lukien, ja neuvoston mukaan hänen vastuunsa näissä tehtävissä oli erittäin suuri.
- 85 Virkamiestuomioistuin katsoo edellä todetun perusteella, että vaikka kantajan lisätehtävä oli ilman muuta ansiokas, se ei ansioiden kokonaistaseessa ole merkittävämpi kuin pysyvästi ja pidempään hoidetut johtotehtävät.

- 86 Virkamiestuomioistuimen on myös tutkittava, onko neuvosto tehnyt ilmeisen arviointivirheen kantajan ja virkamies B:n ansioita ja erityisesti vastuullisten tehtävien tasoa koskevassa kokonaisvertailussa.
- 87 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että virkamies B on ollut 1.1.2004 lukien palkkaluokassa AD 12 ja että tämän ajankohdan ja 31.12.2007 välisenä aikana hän työskenteli neuvoston oikeudellisessa yksikössä. Tästä seuraa, että aikana, joka alkoi 1.10.2003, jolloin kantaja palasi neuvoston oikeudelliseen yksikköön tilapäisen siirtonsa päätyttyä, ja päättyi 31.12.2007, kantaja ja virkamies B olivat saman yksikön palveluksessa ja työskentelivät vastuullisuudeltaan samantasoisissa tehtävissä.
- 88 Kuten asiakirja-aineistosta ilmenee ja kuten neuvosto on istunnossa tähdentänyt, edellä mainittuna aikana virkamies B:llä oli lisätehtäviä samalla tavoin kuin kantajalla. Arviointikierroksen 1.7.2003–31.12.2004 aikana virkamies B oli nimittäin toiminut EPSOn kilpailun eräiden valintakokeiden tarkastajana ja kuulunut hallitustenvälisen konferenssin sihteeristöön osallistuen erityisesti Euroopan unionin perustuslaillista sopimusta koskevan ehdotuksen laatimiseen. Neuvoston mukaan viimeksi mainittu tehtävä vastaa merkitykseltään ja laajuudeltaan EPSOn kilpailun valintalautakunnan puheenjohtajuutta. Neuvosto on istunnossa tähdentänyt myös, että virkamies B on erittäin tunnollinen ja poikkeuksellisen luotettava juristi, joka kykenee huomattavan syvälliseen analyysiin.
- 89 Tästä on muistutettava, että – kuten tämän tuomion 33 kohdassa on todettu – nimittävällä viranomaisella on laaja harkintavalta ja että unionin tuomioistuinten harjoittaman valvonnan on koskettava vain sitä, että nimittävä viranomainen on pysynyt hyväksyttävissä rajoissa ja ettei se ole käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen virheellisesti.
- 90 Kaiken edellä esitetyn perusteella on kuitenkin todettava, ettei ole helposti havaittavissa, etteivät virkamies B:n ansiot olleet henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa säädettyjen arviointiperusteiden kokonaisarvioinnin perusteella kantajan ansioita suuremmat. Ei siis ole syytä katsoa, että arvioinnin olisi pitänyt ilmeisellä tavalla kallistua kantajan eduksi.
- 91 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee harkintavallan ja menettelyn väärinkäyttöä

Asianosainten lausumat

- 92 Kantaja väittää, että hän pystyy esittämään riittävän tarkkoja, objektiivisia ja yhtäpitäviä seikkoja, jotka osoittavat, että riidanalaisella päätöksellä on tarkoitus henkilöstösääntöjen 37 ja 38 artiklan vastaisesti rangaista kantajaa peiteltyä siitä, että hänet on 1.6.2008 lähtien yksikön edun mukaisesti siirretty tilapäisesti komission palvelukseen. Kantaja tähdentää, että työskentely komission jäsenen kabinetissa on ansio ja saavutus, ja se olisi pitänyt ottaa huomioon ylennyskelpoisten virkamiesten ansioita vertailtaessa. Kun neuvosto kieltäytyi ottamasta huomioon tätä ansiota ja kantajan tilapäisen siirron epävarmuutta, se rankaisi häntä kaksinkertaisesti ja syyllistyi siten harkintavallan väärinkäyttöön, josta menettelyn väärinkäyttö on vain eräs muoto.
- 93 Neuvosto toteaa tähän, ettei kantaja esitä väitteidensä tueksi mitään seikkoja, joten se ei pysty vastaamaan tähän kanneperusteeseen.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 94 Aluksi on huomautettava, että kantaja siirtyi tilapäisesti komissioon kesäkuussa 2008 eli sen ajanjakson jälkeen, jonka viimeinen vuoden 2009 ylennyskierröksellä huomioon otettu arviointikertomus eli kauden 2006–2007 arviointikertomus kattoi. Koska neuvoa-antavat ylennyskomiteat voivat tarkastella vain ansioita, joita ylennyskelpoisilla virkamiehillä oli 31.12.2007 mennessä, tätä tilapäistä siirtoa ei voitu arvioida vuoden 2009 ylennyskierröksellä.
- 95 Lisäksi on useaan kertaan todettu, että toimenpidettä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin ainoastaan, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi tai perustamissopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (asia F-105/05, Wils v. parlamentti, tuomio 11.7.2007, 119 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 96 Kuten neuvosto on perustellusti todennut, tässä asiassa kantaja ei ole näyttänyt toteen eikä edes väittänyt, että tällaisia seikkoja olisi olemassa. Hän nimittäin pelkää väittää olevansa ansioituneempi kuin kyseiset kymmenen virkamiestä. Tämä väite ei kuitenkaan ole omiaan osoittamaan, että riidanalainen päätös olisi tehty pelkäämään hänen vahingoittamiseksi.
- 97 Lisähuomautuksena on todettava asiakirja-aineistosta ilmenevän, että kantaja ylennettiin palkkaluokkaan A 4 (josta on tullut palkkaluokka AD 12) vuonna 2001, jolloin hänet oli yksikön edun mukaisesti siirretty tilapäisesti komissioon, ja palkkaluokkaan AD 13 vuonna 2010, kun hänet oli yksikön edun mukaisesti siirretty tilapäisesti Tajanin kabinettiin. Vaikka viimeksi mainittu seikka on tapahtunut riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen, se voidaan tässä yhteydessä ottaa huomioon, koska se on osoitus olosuhteista, joissa päätös tehtiin. Kun tämä seikka otetaan huomioon, on todettava, ettei kantaja voi pätevästi väittää, että yksikön edun mukaiset tilapäiset siirrot ovat johtaneet peiteltyihin rangaistuksiin siten, että ne ovat estäneet häntä saamasta ylennystä.
- 98 Näin ollen ei ole näytetty toteen, että riidanalainen päätös olisi tehty ylennysmenettelyyn liittymättömien päämäärien vuoksi ja että sitä tehtäessä harkintavaltaa olisi käytetty väärin.
- 99 Edellä esitetystä seuraa, että myös toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.
- 100 Näin ollen kumoamisvaatimukset on hylättävä.

Vahingonkorvausvaatimukset

Asianosaisten lausumat

- 101 Kantaja väittää, että se, ettei häntä ylennetty vuoden 2009 ylennyskierröksellä, on aiheuttanut hänelle sekä vakavaa ammatillista vahinkoa että vakavaa henkistä kärsimystä. Paitsi että hän on menettänyt yhden vuoden (joka on otettava huomioon hänen urakehityksessään ja tulevissa ylennyksissään), se on myös hidastanut hänen mahdollisuuksiaan päästä virkoihin, joissa edellytetään palkkaluokkaa AD 13. Kantaja arvioi ammatillisen vahingon arvoksi 50 000 euroa. Ylentämättä jääminen on lisäksi aiheuttanut kantajalle huomattavaa stressiä, joka on huonontanut hänen terveydentilaansa, joka oli jo ennestään hauras vakavan sairauden vuoksi. Henkisen kärsimyksen arvo on kantajan mukaan 150 000 euroa.
- 102 Neuvosto vaatii, että vaatimus ammatillisen vahingon ja henkisen kärsimyksen korvaamisesta on hylättävä.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 103 Henkilöstöasioita koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vahingonkorvausvaatimukset on hylättävä siltä osin kuin ne liittyvät läheisesti kumoamisvaatimukseen, jotka on hylätty perusteettomina (asia F-104/06, Arpaillange ym. v. komissio, tuomio 12.3.2009, 137 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 104 Kumoamisvaatimukset on tässä asiassa hylätty perusteettomina. Tästä seuraa, että vahingonkorvausvaatimukset on hylättävä.
- 105 Näin ollen kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 106 Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on tätä vaatinut, jollei työjärjestyksen II osaston 8 luvun muissa määräyksissä toisin määrätä. Saman artiklan 2 kohdan nojalla kohtuuden niin vaatiessa virkamiestuomioistuin voi päättää, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan velvoiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja.
- 107 Edellä esitetyistä perusteluista seuraa, että kantaja on hävinnyt asian. Lisäksi neuvosto on vaatimuksissaan nimenomaisesti vaatinut, että kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Asian olosuhteissa ei ole perusteltua soveltaa työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohtaa, minkä vuoksi kantaja on velvoitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Diego Canga Fano vastaa kaikista oikeudenkäyntikuluista.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä maaliskuuta 2011.

W. Hakenberg
kirjaaja

S. Gervasoni
jaoston puheenjohtaja